

Forfatter: Adler, Johan Gunder

Titel: BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Adler, Johan Gunder (1827-06-03)

Citation: Adler, Johan Gunder: "BREV TIL: von Irgens-Bergh, Mathias Friis FRA: Adler, Johan Gunder (1827-06-03)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 21. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000007.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Adler, Johan Gunder, *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen,*

Odense Slot, 3. Juny 1827.

Høistoerede Ven!

— Saavidt jeg før min Afreise fra Hovedstaden (d. 19. Maj) kunde spore, var man ikke til Sinds at udvide vore diplomatiske Forhold til det sachsiske Hof, og jeg tvivler saaledes paa, at den i Slutningen af Deres Brev antydedede Titel-Substitution vil sinde Sted. Deels af økonomiske Grunde, deels fordi gamle Ministre ikke ynde Forandringer, vil man lade Forholdene bestaae i den Form, hvori de nu i lang Tid have bestaaet, med mindre der fra sachsisk Side indledes nogen Udvidelse, men ogsaa i Dresden bliver man gammel, og overhovedet ere vel Relationerne med Danmark ikke de, man tænker førsi paa at udvide.

Der var i Slutningen af Marts en egen Røre i nogle af Hovedstadens Coterier; man troede at have opdaget, at Baron Løvenstern lagde an paa at blive sin Kones Oncle adjungeret (und zwar als Directeur), og dette bragte alle Ambitioner i Allarm. Nu har det vel siden viist sig, at det var blind Allarm, eller i det Mindste, at L.s Planer ikke strakte sig saa vidt, som man troede, men de kunne dog gjerne have strakt sig og strække sig til at komme i dansk Tjeneste som Diplomat, naar engang en passende Leilighed tilbyder sig. Vogt er ikke kommen til Kjøbenhavn endnu: Schönberg ikke heller, man venter dem begge, hvis Vogt ikke gik tilbage til Neapel, vilde der blive friet til hans Post baade af A. Blome og vor brave Coopmans, og jeg er bange for, at Sidstnævnte kom til at staae tilbage, med mindre Blome kunde succedere Onkelen i Rusland, om hvem man mener, at hans Øiensvagthed snart vil nøde ham til at trække sig tilbage. Fr. Reventlow er ogsaa særdig til at gaae ud i Verden, men han vender Blikket mere mod Vesten. Gr. Dernath er fremdeles i Kjøbenhavn; hans Venner tale om ham som om en af Cabaler og Intriguer, Sygdom og Uheld fatigueret Olding, der intet mere attraaer s. 22i denne Verden, og som blot ønsker Roe til at døe. Det vilde vi faae at see, hvis der tilstødte Sch. noget Menneskeligt.

Her i Odense er intet Nyt. Hvad der er i Kjøbenhavn, veed jeg ikke, førend Posten kommer. Anbefal mig hos Deres Frue

som Deres fuldt hengivne
Adeler.